

ninger i det væsentlige at have besvaret de Spørgsmaal, som er stillet til mig, og jeg skal paa det varmeste anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilken det foreligger.

Veistrup: Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) rejste det Spørgsmaal, om den Kredit eller det Laan, der her er Tale om, kunde lægges oven paa de øvrige Laan og derigennem maaske bidrage til at afhjælpe den Kreditnød, som faktisk hersker her i Landet, og det ærede Medlem syntes at rette Bebrejdelser mod mig, fordi jeg mente, at det var en Ordning, vi ikke kunde tiltræde. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i, at det er nødvendigt at fremskaffe Kapital til Afhjælpning af Kreditnøden her i Landet, men jeg spørger det ærede Medlem, om han tror, det vilde være en heldig Ordning, at man etablerede saadanne Laan, som der her er Tale om, og samtidig sagde til Landmandsbanken: Men I kan fremdeles vedblive at optage Laan i Udlandet mod Statens Garanti. Det forekommer mig dog, at en saadan Ordning vilde være fuldkommen urimelig og uansvarlig. Derfor er det efter min Opfattelse rigtigt, som Ministeren siger, at dette Laan, naar det er optaget, maa betragtes som den Driftskapital, der skal til, men det skal ikke være et Laan, som først og fremmest skulde afhjælpe den herskende Kreditnød. Det ærede Medlem ved, at vi for vort Vedkommende er villige til at skaffe Laan til Erhvervene med Statens Garanti, men ikke paa den Maade, at Landmandsbanken optager Laan i Udlandet, og at vi saa yderligere derovenpaa lægger Statslaan for at hjælpe paa Kreditnøden. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan gaa ind paa det.

Den højtærede Minister vilde ikke anerkende det Udtryk, jeg anvendte: „maskerede Statslaan“. Ministeren udtalte, at de enkelte Laan optages paa fuldkommen bankmæssig Vis, og at det ikke er det enkelte Laan, Staten gaar ind for som Kautionist. Men saa tilføjede den højtærede Minister: Det er Statens almindelige Forpligtelse overfor Banken, der medfører Garantien. Jeg forstaar ikke, hvilken reel Forskel der er paa det. Der er i Udlandet optaget meget store Laan med Statens Garanti, Laan, som man slet ikke kunde have optaget, medmindre Staten havde garanteret derfor. Det forekommer mig fuldkommen rigtigt at bruge det Udtryk, at det er maskerede Statslaan

og intet andet. Ved det foreliggende Forslag er der den Fordel, at man kan faa at vide, paa hvilke Betingelser Laanen optages, medens Forholdet var det modsatte, da Banken optog Laan i Udlandet; da fik man overhovedet intet at vide, og jeg er tilbøjelig til at tro, at selv det Udvalg, som er nedsat, og som kaldes Landmandsbankudvalget, ikke aner noget som helst om, hvordan disse Laan er optaget. Det er dette Forhold, jeg ønsker afviklet saa hurtigt som muligt. Hvis virkelig enkelte Laan, som den højtærede Minister sagde, kunde fremskaffes billigere og til en billig Rente, var det ikke nødvendigt i Øjeblikket at afdrage alle de Laan, som med Statens Garanti er optaget i Udlandet, men naar man optager et Laan som dette, maa det dog vel i al Almindelighed være Forudsætningen, at det bliver brugt til Afbetaling af den Gæld, som Landmandsbanken har til Udlandet. Jeg vil gerne have Lov til at tilføje overfor det ærede Medlem, at for saa vidt det drejer sig om Fremskaffelse af Laan til Erhvervslevet, ved det ærede Medlem, med hvilken Beredvillighed vi for vort Vedkommende, da Socialdemokraterne i sin Tid fremsatte deres Kriseplan, gik ind for at optage Laan til Erhvervslevet her i Landet.

Bramsnæs: Den ærede Ordfører for det radikale Parti har misforstaaet mig, jeg er ikke paa nogen som helst Maade gaaet ind for, at man skulde stable denne nye Kredit ovenpaa andre eksisterende Kreditter, som Landmandsbanken havde; jeg har kun gjort opmærksom paa, at hvis man ikke gør det, hvis man bruger den til Afløsning, saa faar man ikke en ny Kredit og som Følge deraf heller ikke Hjælp til Erhvervslevet. Jeg er ikke saa begejstret for denne Transaktion, som man er i andre Partier, og jeg har kun gjort opmærksom paa, at man ikke kan bruge den nye Kredit til at betale tidligere Kreditter med og samtidig hævde, at det er en Udvidelse af den Kredit, der staar til Erhvervslevets Raadighed. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at i samme Omfang som denne Kredit bruges til Afløsning af tidligere Kreditter, i samme Omfang er den betydningsløs med Hensyn til Erhvervelse af nye Pengemidler til Erhvervslevet. Jeg har blot krævet Oplysninger, og jeg har tillige konstateret, at hvis man ikke afløser alle de tidligere Kreditter, har man ingen Garanti for, hvor store de til enhver Tid løbende Kreditter er. Jeg ved ikke, om den højtærede Han-